

خبر

روحانی در گفت‌وگو ی تلفنی رئیس‌جمهوری افغانستان:

ایران امنیت پایدار در افغانستان را به نفع منطقه می‌داند

● **ایسنا:** حسن روحانی، رئیس‌جمهوری ایران، با «اشرف غنی احمدزی»، رئیس‌جمهوری افغانستان، تلفنی صحبت کرد. روحانی، با اشاره به ضرورت هوشمندی دولت‌ها و ملت‌های منطقه و جهان تهدید می‌کند که باید تفرقه‌افکنی دشمنان، بر توسعه مناسبات و همکاری‌های همه‌جانبه تهران- کابل تأکید کرد. در این گفت‌وگو روحانی با اشاره به لزوم مبارزه همه‌جانبه با تولید و قاچاق مواد مخدر افزود: امروز مواد مخدر نسل جوان را در کشورهای منطقه و جهان تهدید می‌کند که باید با همکاری گسترده با این پدیده شوم مقابله کنیم. روحانی همچنین توسعه همکاری‌ها و روابط تجاری و اقتصادی ایران و افغانستان را حائز اهمیت دانست و با اشاره به بهره‌برداری از طرح‌های توسعه بندر چابهار در آینده نزدیک گفت: «اتصال خط‌آهن افغانستان به ایران و سپس به کردیور شمال - جنوب تحول مثبتی را در مرادوات تجاری و اقتصادی کشورهای منطقه ایجاد خواهد کرد». اشرف غنی هم بر اهتمام و جدیت دولت افغانستان در مسیر مبارزه با تولید و قاچاق مواد مخدر تأکید کرد و خواستار توسعه مناسبات و همکاری‌های همه‌جانبه با جمهوری اسلامی ایران شد.

محمدين سلمان:

● **ایسنا:** ولیعهد سعودی در مصاحبه با روزنامه «نیویورک تایمز» گفت که عربستان سعودی و کشورهای عربی با حمایت ترامپ به آرامی در حال ایجاد یک ائتلاف علیه ایران هستند. محمدين سلمان، ولیعهد و وزیر دفاع عربستان‌سعودی، در بخشی از گفت‌وگوی خود با توماس فریدسن، روزنامه‌نگار نیویورک‌تایمز، ترامپ را رئیس‌جمهوری مناسب برای زمانی مناسب دانست. او گفت: عربستان‌سعودی با حمایت‌های ترامپ در حال ایجاد یک ائتلاف با دیگر کشورهای عربی علیه ایران است.

ادامه از صفحه ۵

۲۰ سال به هشدار ما بی توجهی شد

۴ در طول این چهار، پنج سال مدیران شستا چندین بار تغییر کرده‌اند. علتش چه بود؟ افراد مناسبی را انتخاب نکرده بودید یا تحت فشار از بیرون سازمان بودید؟

نخوه مدیریت شرکت‌ها و سازمان‌ها متفاوت است. تغییرات مدیریتی در موارد مختلفی اجتناب‌ناپذیر است و اگر در حدود مشخصی باشد اشکالی ندارد. شستا در این چند سال سه مدیر به خود دیده است. آقای فیاض‌بخش که اولین مدیر ما در شستا بود، با وجود میل ما به این دلیل که آقای جلال‌پور در اتاق بازرگانی رئیس شده بودند تصمیم گرفتند به آتچا بروند و دبیرکل اتاق بازرگانی شوند و خب ما هم نمی‌توانستیم ایشان را خلاف میل خودشان نگه داریم. بعد از ایشان، آقای آیت‌اللهی مدیرعامل شستا شدند که پس از یک‌سال‌وونیم خودشان به این نتیجه رسیدند که بهتر است مدیر دیگری جایگزین ایشان شود. پس از ایشان، آقای نوروززاده، مدیرعامل شستا شدند که خب ایشان هم بعد از مدتی ترجیح دادندد ارتقا پیدا کنند و درحال‌حاضر مدیرعامل شرکت ملی پتروشیمی شده‌اند. بعد از ایشان هم درحال‌حاضر آقای طه‌الله مدیرعامل شستا هستند که از بدنه خود شستا هستند و ۱۰ سال در این مجموعه سابقه مدیریتی دارند. همه این عزیزان از نخبگان و چهره‌های شاخص مدیریت کشور هستند. فراموش نکنید که زمانی فردی را با مدرک فوق دیپلم مدیرعامل شستا کرده بودند.

۴ در کدام دوره؟

در دوره مدیریت قبلی سازمان.

۴ چرا شستا به آن سوددهی که پیش‌بینی کرده بودید نرسید؟

شستا یک مجموعه اقتصادی است و طبیعتاً تحت‌تأثیر وضعیت اقل اقتصاد کشور است و از این نظر تفاوتی با بخش خصوصی ندارد. طبیعتاً وضعیت سوددهی‌اش هم شبیه بقیه بخش‌های اقتصاد کشور است. ضمن اینکه سرمایه‌گذاری‌های سازمان‌های بیمه‌گر شرایط خاص خود را دارند. اولین ویژگی این سرمایه‌گذاری‌ها باید شفافیت آن باشد، چون با پول مردم انجام می‌شود. دومین ویژگی‌اش این است که باید نقدپذیری بالایی داشته باشد و بتواند در صورت نیاز سریعاً به نقدینگی تبدیل شود و به همین دلایل باید از بنگاه‌داری خارج شود و ما هم امیدواریم با مطالعات کارشناسی و به شکل مناسب این کار را انجام دهیم.

politics@sharghdaily.ir

مهسا جزینی: سخنانش در حرم حضرت عبدالعظیم و ویدئوهایی که در روزهای اخیر منتشر کرده، او را فقط در قامت معترضی که شش‌دانگ پای معاون سابقش ایستاده تصویر نمی‌کند. این فقط قطعه‌ای از پازل سیاسی جدید احمدی‌نژاد و نزدیکانش است. پازلی که ثبت‌نامش در انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۶، قطعه نخست آن بود. او سخنان تهییج‌کننده‌ای بر زبان می‌راند که در میان انبوه ادعاهای نادرست، می‌توان در میانش نقدها یا گزاره‌های درست یا شبه‌درستی هم پیدا کرد. سخنان او البته برای توده‌های غیرسیاسی جذاب است. اما به دلایل مختلف، او برای افرادی که حافظه تاریخی دارند قابل اعتماد نیست. اصلاح‌طلبان و اصولگرایان به دلایل مختلف با او مرزبندی دارند. احمدی‌نژاد پشت سرش عملکرد ریاست هشت‌ساله‌ای بر دولت دارد. بیش از آن هم سابقه استانداری اردبیل و شکایت و به‌تعطیلی‌کشاندن یک روزنامه را در کارنامه‌اش دارد. عضو جامعه اسلامی مهندسین بوده و کنش او به‌عنوان یک اصولگرا قابل تحلیل و بررسی است. اصلاح‌طلبان همان سال ۸۴ تکلیف خود را با احمدی‌نژاد مشخص کردند. مخالفش بودند و برای رای‌نیاوردنش هم تلاش کردند؛ عملکرد هشت‌ساله او هم تأییدی بود بر چرایی مخالفت جریان اصلاحات با او. اما اصولگرایان که ابتدا حامی شش‌دانگ و مسئول برآمدنش بودند، با بی‌مسئولیتی کم‌کم راه خود را از او جدا کردند. تنها فارغ از گزاره‌هایی که احمدی‌نژاد مطرح می‌کند و محتوای سخنانش، با او مخالف‌اند.

کاری هم به صداقت یا قابل‌اعتماد بودن یا نبودن ندارند. اگرچه برخی اصولگرایان نگاه منصفانه‌تری به گذشته خود و احمدی‌نژاد دارند. مثلاً محمد مهاجری در توییتهی نوشته‌ است: «رفتارهای احمدی‌نژاد، دست انتقام الهی است از ما اصولگراها؛ حال‌احالاها باید تاوان بدهیم بابت تحمیل او به مردم و نظام، ما اصولگراها».

بازهم دوقطبی

دوقطبی‌سازی در فضای سیاسی ایران همواره برای بازیگران سیاسی شانس آورده است. در فضای دوقطبی احتمال پیروزی بالاست، به‌ویژه در زمان انتخابات. احمدی‌نژاد هم سال ۸۴ و هم ۸۸ روی همین بازی سوار شد. خود را در برابر هاشمی و خانواده او قرار داد. حالا دوباره همین بازی را ادامه می‌دهد. این‌بار خاندان لاریجانی را هدف گرفته است تاجایی‌که در همان شاه عبدالعظیم به صراحت می‌گوید که با این خانواده مخالف است و پشت‌بندش هم می‌گوید آيا مخالفت جرم است؟ البته این اصرار او به تقابل

با خانواده‌های سیاسی، پاشنه‌آشیل او هم هست و در درازمدت موضع او را به یک تقابل و دعوی شخصی تقلیل خواهد داد.

صغرا کرای احمدی‌نژادی

احمدی‌نژاد بازی‌های کلامی خاص خودش را دارد. مثل اینکه عادت دارد از پاسخ‌دادن ظفره برد، سفسطه کند و سؤال را با سؤال پاسخ دهد. این شیوه او در آن هشت سال و به‌ویژه هر زمان که با خبرنگاران روبه‌رو بود، بارهاوبارها تکرار شده است. او در تحلیل‌هایش، صغرا کبرای خود را می‌چند و استنتاجی که می‌خواهد را می‌گیرد. از گزاره‌های به‌ظاهر درست، نتیجه مطلوب خویش را مستفاد می‌کند. مثلاً الان او متهم است که زمانی به میدان آمده که یارانش را در خطر دیده است. همان‌طور که در آن هشت سال هم گفته بود هیئت دولتش، خط قرمز اوست. به مسائلی انتقاد می‌کند که سال‌ها در برابرش سکوت کرده بود اما حالا که پای یارانش در میان است، معترض شده است. این انتقاد به گوش خودش هم رسیده است و در همان ویدئو، مجری هم در همین باره از او سؤال می‌کند اما احمدی‌نژاد با زندی از همین پرسش، پاسخ‌مطلوب خود را می‌گیرد و می‌گوید یعنی اگر به برادر یا آشنایی طرف ظلم شد نباید از او دفاع کند؟ او با زیرکی از پاسخ به اصل سؤال یعنی علت سکوتش در آن هشت سال در می‌رود.

لجاجت به‌جای عدم صداقت

همسو با احمدی‌نژاد، بقایی در توییتر می‌نویسد «این سؤال را از مولکلیشان بپرسید که چرا از وکلایشان حمایت نکردند و الان هم نمی‌کنند!

سیاست

قطعات پازل سیاسی احمدی‌نژاد کامل می‌شود

تکرار سناریوی دوقطبی هاشمی

بالاخره رئیس‌جمهور مملکت سرهنگ نیست و خودش حقوق‌دان است!؛ این یعنی برخلاف ادعای احمدی‌نژاد که هنوز هم خودش را وکیل و آشنای همه ملت می‌داند اما در عمل او فقط وکیل یارانش است. علی شکوری‌راد، دبیرکل حزب اتحاد ملت، در توییتش نوشته است: «به‌نظر می‌رسد احمدی‌نژاد اخیراً فرصت کرده است قانون اساسی و قانون آیین دادرسی را بخواند که با حقوق ملت، مفاهیم حقوقی و بایدهای قضائی آشنا شده است. حرف‌های جدی جدیدی در مورد موضوعات قدیمی می‌زند. احتمالاً به آرشو ۲۰ سال گذشته مطبوعات و رسانه‌های اصلاح‌طلب نیز مراجعه داشته است».

یک مثال قابل تامل برای تشکیک در صداقت گفتار احمدی‌نژاد، ماجرای کهریزک و رخدادهای سال ۸۸ است. احمدی‌نژاد نهنه‌ها هیچ وقت در تمامی این سال‌ها در قامت معترض ظاهر نشد بلکه بعداً قاضی تعلیق‌شده در دادگاه انتظامی قضات بابت جنایت کهریزک را به سمت ریاست سازمان تأمین اجتماعی منصوب کرد. حتی در برابر مجلس هم ایستاد، اساسنامه سازمان تأمین اجتماعی را تغییر داد و پای استیضاح و برکناری وزیر کار، رفاه و تأمین اجتماعی‌اش هم ایستاد اما حاضر به کنارگذاشتن مرتضوی نشد. درحالی‌که مجلس شورای اسلامی کمیته حقیقت‌یاب را مأمور بررسی درباره رخداد کهریزک کرد و حتی به دستور مقام معظم رهبری سوله غیرقانونی کهریزک تعطیل شد اما از احمدی‌نژاد در هیاهوی رخدادهای ۸۸ هیچ واکنشی دیده نشد. حتی وقتی در آخرین نشست خبری‌اش

عارف در کنگره مجمع معلمین:

چرا مطالبات صنفی معلمان با بر چسب ضد انقلاب روبه‌رو می‌شود

رقتیم. حالا باید به مردم برای کار بزرگی که در ۹۴ در تهران کردند پاسخ

دهیم. دولت هم موظف است گام‌های مؤثر و جدی برای اجرایی شدن برنامه‌هایش انجام دهد. ما نمی‌خواهیم دولتی را که چند ماه از عمرش گذشته نقد کنیم، اما در جریان اصلاحات نگرانی‌هایی در باب نارضایتی مردم وجود دارد. نباید کسی از اعضای شورا فکر کند وظیفه اصلاحات حمایت از او بوده و حالا که در شورا است رابطه‌اش را با این جریان و مردم قطع کند. فراکسیون امید و شورای شهرها باید تلاش بیشتری کنند. فراکسیون امید موظف است به مردم خدمت کند. باید کارنامه خوبی در مجلس، دولت و شورا‌ها داشته باشیم که در کام بعدی که سال ۹۸ است، دوباره مردم به ما اعتماد کنند. در حال‌حاضر بیان موضوعاتی مثل انتخابات‌های ۹۸ و ۱۴۰۰ مسائل حاشیه‌ای است، درحالی‌که الان وظیفه ما خدمت به مردم است. الان ارزیابی‌ها و آسیب‌شناسی‌هایی در شورای عالی شده است. به‌جز احزاب رسمی از حدود ۶۰ نفر نظرسنجی شده که بتوانیم با گام‌های مؤثرتری پیش برویم.

فاطمه کروی: مسئولان شفاف درباره حصر توضیح دهند

به گزارش فاطمه کروی هم در این کنگره گفت: وقتی می‌گویند کروی، عزیزان انتظار دارند ما از حصر بگوییم. حدود سه هزار روز از حصر می‌گذرد که خوراکی برای دشمنان شده. او ادامه داد: شورای امنیت ملی کشورمان با چه مجوزی چنین تصمیماتی را اتخاذ می‌کند. من از بزرگان و مسئولان می‌خواهم یک بار هم شده شفاف توضیح دهند، حاشیه‌رفتن که درست نیست.

کروی گفت: می‌گویند فرجی می‌خواهد بشود؛ ما که ندیدیم. هیچ اتفاقی نیفتاده است. البته تازگی‌ها بچه‌ها می‌توانند بروند و بیایند و

فرماندار مشهد خبر داد

تشکیل کارگروه به پیشنهاد علم‌الهدی برای تعیین تکلیف کنسرت‌ها

این مسئله را مطرح کردند تا دراین‌باره اظهارنظر شود. او افزود: در این رابطه مقرر شد گروهی از صاحب‌نظران دانشگاه، حوزه و دیگر محیط‌های فرهنگی از طریق شورای فرهنگ عمومی نظرات و پیشنهادهای خود را دراین‌باره مطرح کنند و خروجی آن در شورای فرهنگ عمومی مورد بررسی قرار گرفته و درباره آن تصمیم‌گیری شود. نوروزیان تصریح کرد: معتقدم هر چقدر این مسئله برگزاری کنسرت‌ها را از هیاهو، جنجال، احساسات و سیاست دور کنیم، سریع‌تر به نتیجه خواهیم رسید. بنابراین مسئله برگزاری کنسرت‌ها در مشهد این روند را طی می‌کند و درباره دیگر مسائل نیز باید تأکید کنم که به‌عنوان فرماندار مشهد تفاوتی میان این شهر و مدیریت آن با دیگر شهرهای کشور نمی‌بینم.

مخالف کنسرت

عضو مجلس خبرگان رهبری پیش از این بارها

در فروردین‌ماه از او درباره علت حمایت‌هایش از سعید مرتضوی سؤال شد، پاسخ او این بود: «ماجرای کهریزک ربطی به دولت نداشته است». حالا همین محمود احمدی‌نژاد در همین ویدئوی آخر هم مدعی شده است: «در شورای عالی امنیت ملی درباره ستار بهشتی من تقریباً با رئیس قوه قضائیه دعوا کردم، فریاد زدم.. گفتم چه وضعشه...» اما حتی همان زمان هم این نمایندگان مجلس بودند که همانند ماجرای کهریزک به حادثه کشته‌شدن ستار بهشتی ورود کردند، نه احمدی‌نژاد. احمدی‌نژاد الان مدعی شده که در شورای عالی امنیت ملی معترض این حادثه شده، درحالی‌که تا پیش ازاین هیچ‌وقت، در هیچ‌یک از سخنرانی‌ها یا مصاحبه‌هایش درباره ماجرای ستار بهشتی صحبتی نکرده بود؛ حتی کوچک‌ترین نشانه‌ای که حامل دغدغه یا اهمیت این حادثه برای رئیس یا اعضای دولت وقت باشد، وجود ندارد.

احمدی‌نژاد در همه این سال‌ها نه با صداقت بلکه با لجاجت اهدافش را به پیش برده است. صداقت رئیس سابق دولت در ادعای نظم‌خواهی و دفاعش از حقوق ملت هم این‌گونه است؛ لجاجت بر سر چیزی که وجود خارجی نداشته است.

حامی‌سازی

عباس امیری‌فر، امام جماعت و رئیس شورای فرهنگی نهاد ریاست‌جمهوری، چند وقت پیش گفته بود که احمدی‌نژاد خودش است و عده‌ای محدود در اطرافش، او اعتراف جالبی کرده بود؛ گفته بود تفاوتش بر رئیس دولت اصلاحات این است که جریان یا بدنه حامی اجتماعی ندارد. به قول امیری‌فر، حداقل رئیس دولت اصلاحات میان علما و مراجع حامیانی دارد که احمدی‌نژاد حتی این را هم ندارد. به‌نظر می‌رسد یکی از قطعات پازل سیاسی احمدی‌نژاد نقطه ضعفی است که امیری‌فر به آن اشاره کرده است. او می‌خواهد برای خود بدنه اجتماعی یا حامی بسازد.

اینکه چقدر موفق خواهد شد، مشخص نیست. احمدی‌نژاد می‌خواهد همه اعتراض‌ها و انتقادها به عملکرد هشت‌ساله‌اش را با تهییج افکار عمومی و حمله به این و آن خنثی کند، شاید بتواند بخشی از جامعه را که حافظه تاریخی کوتاه‌مدتی دارند با خود همراه کند، اگرچه به‌نظر می‌رسد که دامنه حامیانش گسترش پیدا نخواهد کرد. رفتار او بیشتر به برنامه‌ریزی حامیان پیشینش خواهد انجامید. بعید است که سخنانش برای طبقه متوسط جذابیتی داشته باشد، ادبیات او بیشتر برای اقشار حاشیه‌ای و طرفدارهای سنتی‌اش جذاب است.

نگاه

سیاست مکرون در قبال ایران

یاسر نورعلی‌وند:

● **امانوئل مکرون**، رئیس‌جمهوری تازه‌کار فرانسه، از زمانی که زمام امور این کشور را به دست گرفته، رویکرد دوگانه و بعضاً متضادی در قبال ایران در پیش گرفته است. از یک سو، هم‌صدا با سایر هم‌تایان اروپایی خود از برجام دفاع می‌کند و از سوی دیگر، هم‌نوا با ترامپ و متحدان منطقه‌ای آن از لزوم مهار قدرت منطقه‌ای ایران و مقابله به برنامه موشکی آن سخن می‌گوید. به فاصله کمتر از یک هفته هم در همراهی با آمریکا علیه فعالیت‌های منطقه‌ای ایران بیانهی صادر می‌کند و از امکان اعمال تحریم‌های جدید علیه ایران درباره برنامه موشکی آن سخن می‌گوید و هم در تماشای تلفنی با رئیس‌جمهور کشورمان از ضرورت گسترش همکاری‌های دوجانبه در همه عرصه‌های مورد علاقه، پایبندی به برجام و تلاش برای تسهیل روابط تجاری و بانکی صحبت به میان می‌آورد. پرسش اساسی که طرح می‌شود، این است که چرا مکرون چنین سیاستی در پیش گرفته و با پیشبرد این سیاست چه اهدافی را دنبال می‌کند، مکرون در حال اجرای یک سیاست خارجی مستقل و میانه‌رو است که درعین‌حال که دارای استقلال رای و عمل است، به تعامل خود با همه قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای نیز ادامه می‌دهد. برنامه را در زمینه سیاست خارجی با این جمله آغاز می‌شود: «مایلم یک دیپلماسی روشن و قاطع را به کار گیرم که هم‌زمان در قالب سنت دوکل و مبتزان باشد تا فرانسه را به یک کشور قدرتمند، مستقل، بشردوست و اروپایی بدل کند». بنابراین مشاهده می‌شود که در چارچوب چنین سیاست مستقل و میانه‌رویی، هم‌زمان که درباره توافق نامه آت و هوایی پاریس، جهانی‌شدن، تجارت آزاد و برجام صراحتاً از اختلاف‌نظر خود ترابیم سخن می‌گوید، درباره فعالیت‌های منطقه‌ای و موشکی ایران با او همراه می‌شود و اگر در گفت‌وگو با ملک سلمان نقش منطقه‌ای ایران را شمرات می‌کند؛ اما هم‌زمان اعلام می‌کند که دیدگاه او درباره ایران به تندی دیدگاه سعودی‌ها نیست و سیاست تدروانه عربستان در قبال ایران را در راستای ثبات منطقه‌ای نمی‌داند.

پایبندی ایران به برجام و نقش ثبات‌ساز ایران در منطقه دو پایه سیاست خارجی مکرون در قبال ایران را تشکیل می‌دهد. دراین‌باره به برنامه سیاست خارجی مکرون درباره ایران آمده است که «گشایش درها به سوی ایران باید ادامه یابد». سیاست دولت مکرون سیاستی عمل‌گرایانه و مستقل و در میانه این دو طیف قرار می‌گیرد. از نگاه فرانسوی‌ها حفظ برجام به شکل فعلی آن و آغاز گفتگو و مذاکره با ایران برای دستیابی به توافقی‌هایی بر سر برنامه موشکی و فعالیت‌های بی‌ثبات‌ساز ایران، راه میانه‌ای است که ضمن اینکه استقلال نظر فرانسه را نشان می‌دهد، دیدگاه‌های هر دو طیف مذکور را نیز نمایندگی می‌کند. این سیاست شامل دقیق‌ی زیر است: نخست، مانند اتحادیه اروپا مکانیسم‌های کنترلی در برجام را کارآمد می‌داند؛ اما مانند اتحادیه اروپا قائل به سکوت در برابر برنامه موشکی و فعالیت‌های منطقه‌ای ایران نیست. دوم، مانند ترامپ دم از بازنگری در توافق هسته‌ای می‌زند؛ اما این بازنگری برخلاف دیدگاه ترامپ شامل خود متسن توافق نمی‌شود؛ بلکه محدودیت‌های زمانی توافق را برای اقس پس از ۲۰۲۵ مد نظر قرار می‌دهد. سوم، مانند اتحادیه اروپا سیاست‌های مقابله‌جویانه و تدروانه ترامپ و متحدان منطقه‌ای آن در قبال ایران را برهم‌زننده ثبات منطقه‌ای می‌داند، درعین‌حال برای نزدیکی به ترامپ از آغاز سیاست گفت‌وگو و مذاکره با ایران برای دستیابی به توافقی جدید درباره برنامه موشکی و فعالیت‌های منطقه‌ای سخن می‌گوید. اهداف مکرون احیای سیاست خارجی مستقل فرانسه از اتحادیه اروپا و آمریکا و در واقع بازگشت به عصر کلیسم است. دومین هدف فرانسه کسب منافع از هر دو سو‌است؛ از یک سو با دفاع از برجام به توسعه منافع اقتصادی خود از ایران می‌پردازد و با فشار در زمینه موشکی و منطقه‌ای به کسب امتیازات بیشتر از ایران می‌اندیشد. در سوی مقابل، در مخالفت با برنامه موشکی و فعالیت‌های منطقه‌ای ایران به شراکت راهبردی خود با آمریکا و کشورهای عربی منطقه و کسب منافع بیشتری از این‌سب طریق ادامه می‌دهد. با احیای سیاست خاورمیانه‌ای فرانسه در پی بازگرداندن قدرت و نفوذ منطقه‌ای خود برمی‌آید. در این راستا، بخشی از مخالفت‌های فرانسه با نقش منطقه‌ای ایران به دلیل کنارگذاشته‌شدن این کشور از پیروسه سیاسی حل بحران سوریه است. سوریه و لبنان به طور سنتی از جایگاه بسیار بالایی در سیاست منطقه‌ای فرانسه برخوردارند و برای فرانسوی‌ها پذیرفتنی نیست که منافع آنان از این کشورها از سوی ایران نادیده انگاشته شود. فرانسه پس از بریتانیا دومین قدرت سیاسی- امنیتی اتحادیه اروپا به حساب می‌آمد. با خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، این کشور در تلاش است که جایگاه خود را به‌عنوان اولین و برترین قدرت سیاسی و امنیتی اتحادیه اروپا تثبیت کرده و از این‌سب طریق بتواند با آلمان که اولین قدرت اقتصادی اروپایی همچنان در دست فرانسه باقی بماند.

●**کارشناس مسائل اروپا و عضو هیئت علمی پژوهشکده مطالعات راهبردی**

کشور به سمت فضای فرهنگی پیش برود».